Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (sedmého senátu)

21. června 2017 *

„Ochranná známka Evropské unie — Námitkové řízení — Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie GPTech — Starší slovní ochranné známky Evropské unie GP JOULE — Nepředložení důkazů o oprávnění podat námitky námitkovému oddělení — Předložení důkazů poprvé před odvolacím senátem — Nezohlednění — Posuzovací pravomoc odvolacího senátu — Okolnosti bránící zohlednění dalších nebo doplňkových důkazů — Článek 76 odst. 2 nařízení (ES) č. 207/2009 — Pravidlo 17 odst. 4, pravidlo 19 odst. 2, pravidlo 20 odst. 1 a pravidlo 50 odst. 1 nařízení (ES) č. 2868/95“

Ve věci T-235/16,

GP Joule PV GmbH & Co. KG, se sídlem v Reußenköge (Německo), zastoupená F. Döringem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), zastoupenému E. Zaera Cuadrado, jako zmocněnkyní,

žalovanému,

přičemž další účastnicí řízení před odvolacím senátem EUIPO byla

Green Power Technologies, SL, se sídlem v Bollullos de la Mitación (Španělsko),

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 9. února 2016 (věc R 848/2015-2), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi GP Joule PV a Green Power Technologies,

TRIBUNÁL (sedmý senát),

ve složení V. Tomljenović, předsedkyně, A. Marcoulli a A. Kornezov (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 10. května 2016,

s přihlédnutím k vyjádření k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 29. července 2016,

s přihlédnutím ke změně složení senátů Tribunálu,

* Jednací jazyk: angličtina.

s přihlédnutím k novému přidělení věci sedmému senátu a novému soudci zpravodaji,

s ohledem na to, že hlavní účastníci řízení ve lhůtě tří týdnů od doručení sdělení o ukončení písemné části řízení nepodali žádost o konání jednání, a poté, co na základě čl. 106 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu stanovil, že bude rozhodováno bez konání ústní části řízení,

vydává tento

Rozsudek[1]

[*omissis*]

Návrhová žádání účastníků řízení

15 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— změnil napadené rozhodnutí a zamítl zápis přihlašované ochranné známky;

— podpůrně, zrušil napadené rozhodnutí.

16 EUIPO navrhuje, aby Tribunál:

— zamítl žalobu;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

[*omissis*]

K návrhovým žádáním týkajícím se zrušení napadeného rozhodnutí

23 Žalobkyně se na podporu návrhu na zrušení napadeného rozhodnutí v podstatě dovolává dvou žalobních důvodů. První žalobní důvod vychází z nesprávného použití pravidel upravujících námitkové řízení a druhý z nesprávného použití pravidla 50 odst. 1 nařízení č. 2868/95 a čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009.

[*omissis*]

Ke druhému žalobnímu důvodu vycházejícímu z nesprávného použití pravidla 50 odst. 1 třetího pododstavce nařízení č. 2868/95 a čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009

[*omissis*]

1 — Jsou uvedeny pouze body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění Tribunál považuje za účelné.

39 Úvodem je třeba připomenout, že pravidlo 50 odst. 1 třetí pododstavec nařízení č. 2868/95 stanoví, že „[s]měřuje-li odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení, omezí [odvolací] senát přezkum odvolání na skutečnosti a důkazy předložené ve lhůtách stanovených nebo určených námitkovým oddělením v souladu s nařízením a těmito pravidly, pokud se senát nedomnívá, že by měly být vzaty v úvahu další nebo doplňkové skutečnosti a důkazy podle čl. [76 odst. 2 nařízení č. 207/2009]“.

40 Článek 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009 stanoví, že EUIPO nemusí přihlížet ke skutečnostem, které účastníci včas neuvedli, ani k důkazům, které včas nepředložili.

41 Nařízení č. 207/2009 výslovně stanoví, že odvolací senát má při přezkumu odvolání směřujícího proti rozhodnutí námitkového oddělení posuzovací pravomoc vyplývající z pravidla 50 odst. 1 třetího pododstavce nařízení č. 2868/95 a čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009 ohledně rozhodnutí, zda je třeba vzít v úvahu další nebo doplňkové skutečnosti a důkazy, které nebyly předloženy ve lhůtách stanovených nebo určených námitkovým oddělením, či nikoli (rozsudky ze dne 3. října 2013, Rintisch v. OHIM, C-122/12 P, EU:C:2013:628, bod 33; ze dne 3. října 2013, Rintisch v. OHIM, C-120/12 P, EU:C:2013:638, bod 32, a ze dne 3. října 2013, Rintisch v. OHIM, C-121/12 P, EU:C:2013:639, bod 33).

42 V tomto ohledu již měl Soudní dvůr příležitost poukázat na to, že francouzské znění pravidla 50 odst. 1 třetího pododstavce nařízení č. 2868/95 se odlišuje od španělského, německého a anglického znění v jedné podstatné skutečnosti. Zatímco posledně uvedená znění stanoví, že odvolací senát může zohlednit pouze „další nebo doplňkové“ skutečnosti a důkazy, znění ve francouzském jazyce kvalifikuje tyto skutečnosti a důkazy jako „nové nebo dodatečné“ (rozsudek ze dne 21. července 2016, EUIPO v. Grau Ferrer,C-597/14 P, EU:C:2016:579, bod 23).

43 Soudní dvůr vycházel ze všeobecné systematiky a účelu právní úpravy, jejíž součástí je toto ustanovení, a zejména z čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009, který představuje právní základ pravidla 50 odst. 1 nařízení č. 2868/95, a dospěl k závěru, že pokud v souvislosti s používáním ochranné známky nebyl ve lhůtě stanovené EUIPO předložen žádný důkaz, posledně uvedený úřad musí námitky zamítnout z úřední povinnosti. Naproti tomu pokud byly ve lhůtě stanovené EUIPO předloženy důkazy, je předložení dodatečných důkazů nadále možné (viz rozsudek ze dne 21. července 2016, EUIPO v. Grau Ferrer,C-597/14 P, EU:C:2016:579, body 24 až 26 a citovaná judikatura).

44 6 Soudní dvůr zdůraznil, že je třeba uplatnit tentýž výklad čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009, pokud jde o důkaz o existenci, platnosti a rozsahu ochrany ochranné známky, neboť uvedené ustanovení obsahuje pravidlo, které má horizontální roli v systému uvedeného nařízení, jelikož se použije nezávisle na povaze dotyčného řízení. Z toho vyplývá, že pravidlo 50 nařízení č. 2868/95 nelze vykládat v tom smyslu, že rozšiřuje posuzovací pravomoci odvolacích senátů na nové důkazy (rozsudek ze dne 21. července 2016, EUIPO v. Grau Ferrer,C-597/14 P, EU:C:2016:579, bod 27), ale pouze na „doplňkové“ či „dodatečné“ důkazy, které mají doplnit relevantní důkazy předložené ve stanovené lhůtě [viz rozsudek ze dne 11. prosince 2014, CEDC International v. OHIM – Underberg (Tvar stébla trávy v lahvi), T-235/12, EU:T:2014:1058, bod 89 a citovaná judikatura].

45 Je tudíž třeba určit, zda prohlášení ze dne 15. července 2015, poprvé předložené před odvolacím senátem, lze považovat za „doplňkový“ či „dodatečný“ důkaz ve smyslu pravidla 50 odst. 1 třetího pododstavce nařízení č. 2868/95 a čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009, v souladu s jejich výkladem uvedeným v judikatuře citované v bodech 41 až 44.

46 Je nesporné, že žalobkyně nepředložila žádný důkaz o své oprávněnosti podle pravidla 19 odst. 2 nařízení č. 2868/95 ani ve stanovené lhůtě ani v žádném okamžiku během řízení před námitkovým oddělením, a to navzdory skutečnosti, jak bylo uvedeno v bodě 6 výše, že EUIPO žalobkyni jasně informoval, že musí předložit dokumenty prokazující jednak její postavení jako držitelky licence

a jednak skutečnost, že ji majitel starších ochranných známek oprávnil podat námitky. Kromě toho mezi účastníky řízení není sporu o tom, že udělení licence ke starším ochranným známkám nebylo zapsáno do rejstříku EUIPO podle článku 22 nařízení č. 207/2009.

47 Kromě toho informace obsažené v jejím vyjádření ze dne 20. února 2015, podle nichž je žalobkyně výlučnou držitelkou licence majitele starších ochranných známek, představují pouhé tvrzení, které není podloženo důkazem. Za těchto okolností nelze prohlášení ze dne 15. července 2015 považovat za „doplňkový“ nebo „dodatečný“ důkaz, který má doplnit důkazy již předložené žalobkyní.

48 Pokud jde o tvrzení žalobkyně, podle něhož její oprávnění podat námitky zcela zřejmě vyplývá ze skutečnosti, že její název je totožný s názvem obsaženým ve starších ochranných známkách, které jsou základem námitek, stačí společně s EUIPO uvést, že tato okolnost neumožňuje usoudit, že žalobkyně disponovala oprávněním. Pouhá skutečnost, že se označení zcela nebo zčásti shoduje s názvem podniku, může vyplývat z různých skutečností v obchodním styku a samozřejmě nemůže nahradit takový listinný důkaz, jako je licenční smlouva, prokazující jak postavení držitele licence, tak rozsah jeho práv. V tomto ohledu mohou být práva držitele licence předmětem různých omezení, zejména v souvislosti s výrobky a službami, na které se vztahuje dotčená licence, s územím, pro něž byla licence udělena a podmínkami týkajícími se oprávnění podat námitky.

49 Odvolací senát tudíž správně rozhodl, že prohlášení ze dne 15. července 2015 nelze považovat za „doplňkový“ nebo „dodatečný“ důkaz, a tudíž k němu nelze přihlédnout podle pravidla 50 odst. 1 třetího pododstavce nařízení č. 2868/95 a čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009, v souladu s jejich výkladem uvedeným v judikatuře citované v bodech 41 až 44.

50 Druhý žalobní důvod žalobkyně proto musí být zamítnut jako neopodstatněný.

[*omissis*]

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (sedmý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) GP Joule PV GmbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.

Tomljenović Marcoulli Kornezov

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 21. června 2017.

Podpisy.